

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

44. An si Sacerdos sit excommunicatus, & adsint alij, sit tamen ab ipso
petenda administratio baptismi in necessitate? Ex p. 5. tr. 9. res. 87.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

sciens faciat, non peccat mortaliter, immò verò neque venialiter, si aliqualem adhibeat reverentiam, & cum aliquo timore, & pudore id faciat. Sic est communiter receptum à Theologis, paucis exceptis, & probatur; quia omnia argumenta adducta ad probandum esse peccatum mortale ministrare Sacramenta in culpa mortali, procedunt tantum de Ministro, qui ex officio, & cum solemnitate religiosa ministrat Sacramentum; ergo sine ratione dicitur Ministrum necessitatis peccare mortaliter, aut venialiter. Probatur etiam efficaci ratione insinuatà à D. Thom. ad 3. quia minister necessitatis ministrans Sacramentum, non se gerit ut Ministrum Christi & Ecclesiae, sed tantum ut Ministrum necessitatis; ergo obligari non debet, ut conformetur sanctitati Christi & Ecclesiae, & de laico est quidem evidens, cum ipse nullam gratiam susceperit ut sacramenta conferret, ac proinde non tenetur tam arctè similitudinem principalis agentis imitari, sicut Sacerdos, qui est Minister sacramentorum ex officio. Idem autem dicendum est de Sacerdote ministrante Baptismum in casu necessitatis, quia licet Sacerdos sit minister ex officio, in casu autem necessitatis non ministrat Baptismum, ut Minister ex officio, sed ut Minister necessitatis, sicut laicus & femina. Et character Sacerdotalis non concurret ad illud ministerium, sed habet se quasi per accidens, & concomitanter, & idem Sacerdos in eo casu non aliter se habet, quam laicus. Etenim is dicitur sacramentum ex officio ministrare, qui actionem sacramenta ita exercet, ut nullus eam saltem illo modo exercere queat, nisi eam consecrationem habeat. Cum igitur Sacerdos in necessitate baptizat, sine solemnitate, eo dumtaxat modo baptizat, quo laicus baptizare potest, & ideo non baptizat ex officio, id est, ut minister Ecclesiae peculiari consecratione ad sic ministrandum sacramentum deputatus, ac propterea non peccat mortaliter.

RESOL. XLIV.

An, si sacerdos sit excommunicatus, & adsint alij; sit tamen ab ipso petenda administratio Baptismi in necessitate? Ex part. 5. tractat. 9. Resol. 87.

Quamvis non plenè sup. hoc lege tamen pro firman- da doctrina hujus Resol. duas Resol. sequentes.

§. 1. **R**espondet negativè Suar. de cens. disp. 11. sect. 1. n. 11. & 12. & alij, quia existimant duo debere concurrere ad extremam necessitatem, quae habilitant excommunicatum ad licitum ministerium sacramenti Baptismi, alterum quod se tenet ex parte ipsius baptizandi, nempe quòd sit in articulo mortis: alterum ex parte ipsius Ministri, videlicet quòd non sit alius, qui possit; & velit illud sacramentum conferre; nam si alius adsit jam baptizandus, non est in necessitate suscipiendi Baptismum ab excommunicato, cum habeat alium, à quo possit baptizari.

2. Sed ego contrariam sententiam teneo cum Cornejo in 3. part. tract. 5. de excomm. §. 1. dub. 2. quest. 4. quia quando pluribus conceditur privilegium, servandum est inter ipsos jus commune, l. assiduis, Cod. qui priorores in pignore habeantur, sed jure communi ratione sua consecrationis munus baptizandi competit solis Sacerdotibus, cap. Diaconos, dist. 93. constat, de consecrationibus, dist. 4. ergo cum in extrema necessitate, v. g. in articulo mortis concedatur universis facultas licitè bap-

zandi, sive excommunicati sint sive non, servandum est jus commune & eligendus Sacerdos.

3. Ad rationem verò Suarez respondendum est negando necessitatem extremam, in qua datur libera facultas baptizandi etiam excommunicatis, integrari ex illis duobus, nam sufficit alterum ex parte ipsius baptizandi, videlicet quòd ratione mortis imminens sit in necessitate recipiendi Baptismum, quamvis non sit in necessitate recipiendi illum praecisè ab isto excommunicato potius, quam à quocumque alio, & ex instantia in sacramento Penitentiae, ubi extrema necessitas, in qua datur simpliciter Sacerdoti jurisdictione absolviendi etiam à peccatis servatis, est solus articulus mortis ipsius poenitentis, unde ex pluribus Sacerdotibus simplicibus assistentibus morituro, potest valde, & licitè absolvi à quocumque, aliàs si ex duobus assistentibus uterque vellet absolvere, neuter possit, quia poenitentis non est in extrema necessitate suscipiendi absolutionem ab illo praecisè, cum possit eam recipere ab altero.

RESOL. XLV.

An quando baptizatur aliquis in periculo mortis, debeant adstantes servare ordinem inter eos sub poena peccati mortalis?

Et advertitur, quòd, quando baptizat aliquis idio- ta, dicat formam vulgari sermone, potius quam Latino, ne erret, nisi constet Latine bene profere- rendam. Ex part. 5. tract. 3. Resol. 18.

§. 1. **S**uppono teneri servare ordinem eos, qui non sunt Sacerdotes, quando in necessitate ministrandus sit Baptismus; ita ut Diaconus praefertur Subdiacono, Clericus laico, vir feminae, &c. Sed difficultas est an pervertere hunc ordinem sit peccatum mortale? & affirmativè respondet Valquez in 3. part. tom. 3. disputat. 147. cap. 5. §. Postremò hoc idem, Meratius tom. 3. tractat. de Sacramento Baptismi, disput. 5. sect. 5. Valent. tom. 4. disputat. 4. quest. 2. punct. 1. Turrianus in summa part. 2. cap. 13. dub. 4. conclus. 2. quibus adde Ochagaviam de Sacrament. tract. unic. de Baptismo, quest. 12. num. 19. quia praedictum ordinem in baptizandum servandum esse non jure aliquo humano, quin potius divino, statutum est, quia cum jus divinum ob necessitatem extremam concedit, ut licitè baptizent illi, qui aliàs baptizare non poterant licitè, sine dubio hanc facultatem idem concedit, ut qui magis aptus est, inepto praefertur in administratione Baptismi; unde videmus in praesentia Sacerdotis Diaconum baptizare non posse; sed mulier minus apta est, quam vir, & laicus, quam Clericus; & Clericus, quam Sacerdos: ergo in praesentia aptioris minus aptus non potest baptizare sub poena peccati mortalis, quia materia haec gravis est, & cadens sub praeccepto divino. Ita Ochagavia.

2. Secunda opinio docet inversionem, quia inferiores Diacono ei praefertuntur, esse mortalem, non verò inter alios Diaconos inferiores. Ita Hurtadus de Sacram. Baptismi, disp. 2. diff. 3. Coninch de Sacram. 9. 67. art. 5. dub. 2. Reginald. tom. 2. lib. 27. c. 6. n. 44. & Prapostus in 3. p. 9. 67. art. 5. dub. 2. num. 7. quia ex una parte Diaconus jure divino praefertur aliis inferioribus se, quia ex vi sui Ordinis est magis aptus ad id, quam alij inferiores, & ex altera haec praetatio est materia gravis, & confi

Sup. hoc diff. & ul- que ad §. Tertia, hu- jus Resol. in seq. Res. §. 1. & 2. & in tom. 3. tr. 1. ex Resol. 8. §. Primò no- tandus, & seq. & ne praetermit- tas legere hic doctri- nam Resol. praeterita.